

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 687/2024-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED] (zomrel [REDACTED]), [REDACTED], zastúpeného Advokátska kancelária Miroslav Vaško, s. r. o., Šándorova 2, Bratislava, proti postupu Správneho súdu v Košiciach (predtým Krajského súdu v Košiciach) v konaní vedenom pod sp. zn. KE-8S/41/2022 takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavnej sťažnosti **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu elektronickou formou 30. augusta 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8S/41/2022 (ďalej len „napadnuté konanie“). Navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie 3 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z obsahu v poradí druhej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ sa správnou žalobou doručenou krajskému súdu 2. júna 2022 domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Košice (ďalej len „žalovaný“) č. OU-KE-OVBP2-2022/017621-002 z 1. apríla 2022, ktorým žalovaný zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie obce Nižný Klátov č. 360/2021-NK zo 7. januára 2022 o povolení stavby rodinného domu stavebníkom, pričom krajský súd jeho návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe uznesením z 22. septembra 2022 zamietol (právoplatné 18. novembra 2022, pozn.). Krajský súd 16. januára 2023 doručil sťažovateľovi vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe, ku ktorému sa pre absenciu nových skutočností vo vyjadrení žalovaného nevyjadril. Podľa sťažovateľa krajský súd nevykonával v napadnutom konaní žiadny ďalší úkon, k zmene nedošlo ani po prechode výkonu správneho súdnictva a pridelenia prejednávanej právnej veci novému zákonnému sudcu, a stav právnej neistoty pretrváva

aj napriek zisteniam ústavného súdu v rámci prvého ústavnoprávneho prieskumu a vyjadreniu správneho súdu o stave veci pripravenej na prejednanie a rozhodnutie (uznesenie ústavného súdu č. k. III. ÚS 245/2024-13 zo 6. mája 2024, právoplatné 15. mája 2024, ktorým ústavný súd prvú ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú odmietol, pozn.). Na podklade uvedeného odôvodnil zásah do svojich namietaných práv, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

4. Ešte pred predbežným prerokovaním ústavnej sťažnosti v rámci hodnotenia svojej právomoci (napr. podľa § 133 ods. 3 a § 73 zákona o ústavnom súde, pozn.) ústavný súd považuje za potrebné vysporiadať sa s postupom sťažovateľa, resp. jeho právneho zástupcu, ktorí v petite ústavnej sťažnosti za porušovateľa uvedených práv označujú krajský súd, hoci sami v sťažnostnej narácii poukazujú na prechod výkonu správneho súdnictva na správne súdy. Ústavný súd viazaný petitom ústavnej sťažnosti (§ 45 zákona o ústavnom súde), uprednostňujúc materiálny prístup k obsahu ústavnej sťažnosti (I. ÚS 514/2020, č. 84/2020 ZNaU) a reflektujúc reformu správneho súdnictva, keď od 1. júna 2023 *ex lege* prešiel výkon súdnictva z Krajského súdu v Košiciach na Správny súd v Košiciach [§ 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov], upravil subjekt, proti ktorému sťažnosť smeruje, vrátane úpravy spisovej značky [rozlišovacím znakom „KE“ (inštrukcia 19/2022 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 19920/2022/100 z 26. augusta 2022 k vykonaniu reformy súdnej mapy v platnom znení), pozn.], tak ako je uvedené v záhlaví tohto uznesenia.

5. Ústavný súd v rámci preskúmavania zákonných podmienok konania vlastnou lustráciou v registri fyzických osôb zistil, že sťažovateľ [REDAKOVANÉ] zomrel.

6. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej a šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“).

7. Podľa § 63 ods. 1 CSP ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

8. Z charakteru konania o ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorého predmetom je ochrana základných práv a slobôd vyplýva, že táto ochrana v zásade neprechádza na iné osoby, keďže povaha týchto práv je výsostne osobná. V prípade konania o ústavnej sťažnosti ide preto o konanie, ktorého povaha po smrti sťažovateľa zásadne nedovoľuje, aby sa v ňom pokračovalo. Sťažovateľ sa síce domáhal okrem ochrany uvedených práv aj práv

majetkovej povahy (priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, pozn.), avšak ich priznanie závisí od konštatovania porušenia namietaných práv v napadnutom konaní, ktorému ústavnoprávnemu prieskumu bráni smrť sťažovateľa. Vzhľadom na to ústavný súd konanie o ústavnej sťažnosti sťažovateľa z dôvodu jeho úmrtia zastavil podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 63 ods. 1 CSP a § 161 ods. 2 CSP (m. m. III. ÚS 154/2020, IV. ÚS 201/2021, IV. ÚS 253/2021, II. ÚS 142/2023, I. ÚS 46/2024).

9. Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že zastavenie konania samo osebe nevylučuje, aby sa v prípade pretrvávajúcich priet'ahov a procesného nástupníctva v napadnutom konaní z titulu generálnej sukcesie porušenia namietaných práv domáhali dedičia po sťažovateľovi, a to ako vlastných práv a za splnenia ďalších podmienok konania (m. m. III. ÚS 511/2014, I. ÚS 462/2019, I. ÚS 271/2021).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. decembra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu